

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

PASJA & CHOU-CHOU

blijspel in drie bedrijven

door

Marcel Winters

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2010
Nr.1719

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuude, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geklende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *PASJA & CHOU-CHOU* op te voeren moet de naam van auteur *MARCEL WINTERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1989 Toneelfonds J. Janssens/Marcel Winters
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

KORTE INHOUD

Wilfried Verlaen en Annie Schoorvoet waren eens jeugdvrienden. Hun relatie was "zo boezem" dat ze reeds als pré-puber elkaar eeuwige trouw beloofden. Tijdens langdurige jeugdspelen gaven ze zichzelf in vindingrijke fantasie de namen van hun lievelingskonijnen. Achteraf zal dit leiden tot de meest frappante toestanden.

Annie en Wilfried hebben er bijna vijftientig jaar opzitten, maar hun huwelijksbootje dreigt te stranden. Alleen nog voor de show blijven ze bijeen en misschien ook omdat ze ergens op een verloren plekje nog iets voor elkaar voelen. De twee dochters - eentje getrouwd en de andere koestert goede voornemens - zijn er "kapot" van. Het zilveren jubileumfeest lijkt niet door te gaan.

Grote schuldige in deze ontwikkeling is de inwonende grootmoeder, Geertrui Vercruys. Met de hulp van tuinman Johan Demot voert ze haar plannen uit. Haar geraffineerde intriges zijn enerzijds een uiting van agressie en haat jegens haar schoonzoon, maar anderzijds doet ze - zij het op een vreemde manier - alle moeite om het huwelijk van haar dochter te redden.

Wanneer zowel Wilfried als Annie op de versiertoeer lijken te gaan - respectievelijk met de liefvallige en rijke weduwe Georgette en de arrogante dokter Cloefan - loopt alles in het honderd.

Pasja en Chou-Chou, een klucht in drie bedrijven. Een vierde volgt telkens deze sensatie herkauwd wordt.

PERSONAGES

WILFRIED VERLAEN
Pasja
46 jaar

Ogenschijnlijk een koele kikker. Staat stevig zijn mannetje als er te liegen of te profiteren valt. Ligt constant overhoop met zijn inwonende schoonmoeder. Wanneer zijn huwelijk op de klippen dreigt te lopen is hij vindingrijk en zelfs niet verlegen voor een stevige flirt. Het worden waanzinnige toestanden als de omgeving hem tart met zijn Pasja-imago.

ANNIE SCHOORVOET
Chou-Chou
43 jaar

Lollige tante met gezonde invallen. Agressie en aanhaligheid wisselen elkaar sfeervol af. Poezelig en gevaarlijk. In elk geval: een Dolle Mina die heel vaak haar doel bereikt. Ze gloriëert zonder enige vorm van schuchterheid als ze insinueert op of vertelt over haar minnaar.

GEERTRUI VERCRUYS
Grootmoeder
65 jaar

Nog een dollere Mina. Draagt het venijn op de juiste plaats. Dodelijk geraffineerd. Liegt dat het vonkt en speelt komedie met een natuurlijkheid die grenst aan het ongelooflijke. Haar reumatische toestand werkt op de lachspieren. Tijdens een onverwachte ontmaskering heeft ze nog voldoende reserves om haar omgeving om de tuin te leiden.

ROSITA VERLAEN
Oudste dochter
22 jaar

Preuts en hooghartig ding. Wordt bekeerd door de laatste familie-aanwinst, het lief van Heidi. Als Rosita iets vraagt en het niet onmiddellijk krijgt, ontpopt ze tot een onmogelijk vrouwtje. Het "uit de band springen" is dan een genot voor iedereen. Enkel de rechtstreeks betrokkene mag er een andere mening op na houden.

ROGER MALLENHOFEN
Schoonzoon
24 jaar

Beroepsmilitair die overal hoog van de toren blaast, doch doet het enkele octaven lager als zijn vrouw in de buurt is. Ook onder bepaalde invloeden zal hij zich thuis militaristisch gaan gedragen. Voor de rest een joviale kerel. Discipline, orde en netheid zijn iets te fanatiek.

HEIDI VERLAEN
Jongste dochter
18 jaar

Een laatbloeiende puber en lieveling van het ganse gezin. Hier van maakt ze dan ook vaak en heel dankbaar misbruik. Ze is wel de kluts kwijt als verloofde Klaas zijn vrijpostigheid demonstreert.

KLAAS GOEGBUUR
Verloofde
25 jaar

Typisch produkt van een crisismaatschappij. Geen werk maar wel veel lol. Heeft zijn wellevendheidsboekje nooit ontvangen. Zijn uitspraken en reacties zijn niet altijd voor publicatie in een parochieblad geschikt.

JOHAN DEMOT
Tuinman
42 jaar

Oerdomme lolbroek en vertrouweling van Geertrui. Maakt zich rijk op kosten van anderen. Zijn luiheid en domheid zijn evenredig. Ziet graag vrouwen maar net iets te weinig om te trouwen.

STAN CLOEFAN
Dokter
38 jaar

Huisarts en vergaarbak voor alle geestelijke leed van de familie Verlaen. Door zijn verregaande bemoeizucht bombardeert hij zich tot minnaar van Annie. Het meest van alles werkt zijn "tic" op lachspieren en zenuwen. Ook zijn psychologische onzin is om van te snoepen.

GEORGETTE HOGEBOOM
Liefvallige weduwe

Overdreven preuts maar lust mannen. Een prachtkind dat mannen om haar pink kan winden. Sexy, speels, vandaar dat ze zich overtuigend in Wilfrieds armen gooit.

DECOR

Heel het gebeuren heeft plaats in de woonkamer. Alles heeft een tamelijk rijkelijk doch verouderd uitzicht.

- LINKS** : Een trap met tegen de zijwand een bar(kast).
 Hier bevindt zich ook de telefoon. Boeken.
 Voor de trap de keukendeur.
 Eettafel met stoelen.
- RECHTS** : TV-kast en stereoketen. Misschien opsmukken
 met boekenrek.
 Achteraan de gangdeur.
 Een volledige salon.
- FOND** : Een vergezicht, doorheen vierkante ruiten, op
 de tuin. Een grote schuifdeur.

EERSTE BEDRIJF

Een stralende vrijdagochtend zo rond acht uur.

- ANNIE : (Slordig gekleed - kamerjas en pantoffels - dekt moe de tafel voor vier - knabbelt ondertussen aan beschuit - zoekt via de radio naar "ochtendstemming" - frisse klanken vullen woonkamer - gaat zitten - eet - slurpt en leest in damesblad)
- WILFRIED : (Eveneens slordig en moe van trap - frunnikt aan ceintuur van kamerjas - kijkt op horloge - zoekt nieuwsberichten - smeert beschuit - giet koffie in - neemt krant - leest - eet en slurpt)
- ANNIE : (Staat op - zoekt vorige zender - zitten - lezen en eten)
- WILFRIED : (Staat nonchalant op - opnieuw zet hij radio op vorige zender - zitten - eten - achter krant)
- ANNIE : (Schakelt kordaat radio uit - zitten - eten - lezen)
- WILFRIED : (Hevig) Ik, ondergetekende Willém Kruihoek, wens geen schulden te erkennen die mijn vrouw Melanie Spilman gemaakt heeft of nog zal maken daar zij het echtelijk dak heeft verlaten.
- ANNIE : Beste Kreeft, doe geen domme dingen in je overgevoeligheid. Mijd stieren en steenbokken. Luister naar de stem van je hart of er zullen nare dingen gebeuren.
- WILFRIED : Drama te Kortrijk: Man wurgt vrouw! Handelde uit wraak! Minnaar ontsnapte net aan drama!
- ANNIE : Liefste Norma, de eerste jaren was alles koek en ei. We geraakten niet uitgetorteld. Nu pesten we elkaar kapot. Mijn echtgenoot zit steeds bij de burens waar hij klusjes opknapt voor vrouwen die vermoedelijk iets hebben wat ik mis. Lieve Norma, is er nog hoop? Ik geloof dat ik rijp ben voor ontrouw.
- WILFRIED : (Plots en hevig) Oude kleerkast te koop! Grenst aan antiek! Elke werkdag te bezichtigen na vijf uur...!
- ANNIE : (Woest) Oude kleerkast! Oude kleerkast! Kijk in de spiegel, dan zie je "antiek"! Meneer zit de ganse dag op zijn krent, vindt niks meer goed en wil...!
- WILFRIED : Helahola, mijn duifje, meneer vindt wel iets goed!
- ANNIE : En mag Chouke weten wat?
- WILFRIED : Ik zou het formidabel vinden als jij je grote bek hield!
- ANNIE : Als het dat maar is: vanaf nu trek ik mijn mond niet meer open, ik zwijg als een graf! De formidabele wens van meneer wordt vervuld.
- WILFRIED : (Heimelijke lach - tersluiks op horloge) Ik zou het ook formidabel vinden als jij dat inwonend stuk antiek wat intoomde.
- ANNIE : JE PRAAT OVER MIJN MOEDER!
- WILFRIED : Hoera! Een nieuw record! Op de kop acht seconden!
- ANNIE : Dat inwonend stuk antiek is toevallig mijn moeder!

- WILFRIED : Moet je mij niet vertellen; daarvoor zijn bepaalde gelijkenissen te groot.
- ANNIE : Ik verdraag niet dat je moeder beledigt! Ik waarschuw je, Wilfried Verlaen, ga niet te ver of...
- WILFRIED : Ach duifje, laten we elkaar niks wijsmaken. (Staat op - kijkt naar buiten - observeert Annie tijdens praten) We weten best wat we aan elkaar hebben of beter gezegd: wat we bij elkaar missen. Dat oude krenge heeft iets op haar geweten. De eerste jaren van ons huwelijk...die zogenaamde kromme rug heeft ze door uren voor het sleutelgat van onze slaapkamer te hangen.
- ANNIE : Jij hebt ook schuld. En ik denk niet dat we elkaar nog veel te bieden hebben.
- WILFRIED : Daarom slaap ik al enkele weken op de logeerkamer. Ik voel me een vrijgezel. Spijtig dat nu de boekhouding van je moeder niet meer klopt.
- ANNIE : Hij praat weer in raadsels.
- WILFRIED : Niks te raadselen! Vanaf de eerste dag heeft ze ons begluurd. Alles werd genoteerd en bekritiseerd. Zaten we ergens lekker te knuffelen bekeek ze mij alsof ik het zesde gebod had uitgevonden. Een kruisje voor elke kus en een bolletje voor de ernstiger dingen.
- ANNIE : Als zij voor elke serieuze vrijpartij een bolletje moest zetten, dan kan ik haar en mijn ontgoochelingen best begrijpen.
- WILFRIED : Moest ik die haar van jou op mijn tanden gehad hebben, dan was er van inwonen nooit sprake geweest.
- ANNIE : Vroeger vond meneer het allemaal goed. Na vaders dood kregen wij dit huis...
- WILFRIED : ...en bij dezelfde uitzet behoorde dat oude krenge.
- ANNIE : Geen huur, geen verwarmingskosten, geen onderhoud, alléén dankbaarheid.
- WILFRIED : Dankbaarheid zei je?! Ik moet dankbaar zijn omdat ik als vrijgezel moet slapen op die maffe logeerkamer! Ik moet dankbaar zijn omdat die oude krenge straks piepend en kreunend van de trap stommelt, mijn jenever opzuigt, iedereen tegen me opzet! Wil ik je eens wat vertellen, liefje! (Grist echte modelkoffiepot van tafel) Jouw moeder lijkt op die koffiepot! Even hol, soms gloeiend en een grote teut!
- ANNIE : Ik weet dat het geen gemakkelijke vrouw is maar...
- WILFRIED : Ik had het daarstraks over bepaalde gelijkenissen.
- ANNIE : Laat me verdomme uitpraten! Ze zal uiteindelijk alles aan ons vermaken.
- WILFRIED : Oh ja? En wanneer zal dat wel zijn?

- ANNIE : Gewoonlijk gebeurt zoiets na de dood.
- WILFRIED : Dan heb ik er ook niks meer aan.
- ANNIE : Ik bedoelde "haar dood"! Na "haar" dood!
- WILFRIED : Dat klinkt beter.
- ANNIE : God, wat is het toch ver gekomen. Hoe wij praten over iemand die ons heel veel gegeven heeft.
- WILFRIED : (Zitten - neemt krant) Sorry, je hebt gelijk. Jouw moeder heeft me inderdaad heel veel gegeven. Ik weet alléén niet hoe ik het haar allemaal kan terugbezorgen.
- ANNIE : Moeten we echt elke morgen ruziemaken? Moet dit weekend er ook aan ?
- WILFRIED : Maar Chouke, 's avonds, 's middags, 's nachts...we leven in oorlog! Dan is het "jij of ik"! Laat mij nu maar lekker genieten van de logeerkamer en jij krijgt het echtelijk bed, je weet wel, dat van die twee bolletjes.
- ANNIE : Ik voel me precies een non. Kuis en verlegen zou ik nu aan je deur moeten hangen en...
- WILFRIED : Hei! Praat jij ook zo tegen je psychiater? Lieve deugd, die kan zijn lol niet op.
- ANNIE : Je moet zo minachtend niet praten over Stan! Zonder hem was ik al lang driedubbelgestreept!
- WILFRIED : God! Ze noemt hem al STAN! (Imiteert) En moet Chouke vandaag weer bij STAN op schoot? En hoe gaat het op sexueel gebied, mijn kind? Alles kits? Anders vertel het maar aan Stanneke! Een klein demonstratietje en alles zit weer in de plooi.
- ANNIE : (In alle staten) Wel, vanaf nu begin ik aan een nieuw record en nog wel een dubbel! Ik trek mijn mond niet meer open...
- WILFRIED : ...ik geef je alvast enkele seconden cadeau...
- ANNIE : En in dit zottenkot steek ik geen poot meer uit! Hoor je dat? Wassen, strijken, bakken, koken, stofzuigen...enfin, je zoekt het maar uit!
- WILFRIED : (Kijkt ongelovig dom)
- HEIDI : (In pyama naar beneden) Goedemorgen. Ik wou eens lekker doormaffen maar de laatste nieuwsberichten stonden wat luid. (Naar radio)
- WILFRIED : Ook een goedemorgen.
- ANNIE : Van mij ook.
- HEIDI : (Aarzelt aan radio) En wat hebben ze van het weer gezegd?
- WILFRIED : Plaatselijk dreigende wolken en vermoedelijk inslaande bliksem. Dus laat de radio maar uit en geniet van mijn voorspellingen.
- HEIDI (Bedremmeld) En dat moet juist vandaag gebeuren. (Smeert boterham)
- WILFRIED : Wat gebeuren?

- HEIDI : (Overdreven verlegen) Ik wou Klaas aan jullie voorstellen.
- ANNIE : Moet dat echt, Heidi?
- HEIDI : Ma, begrijp het toch! Ik voel de vrouw in mij ontwaken.
- WILFRIED : Stan krijgt er nog een klant bij.
- ANNIE : En hoe oud is die ontwakende vrouw?
- HEIDI : Misschien ben je ook al vergeten dat ik als verjaardagsgeschenk een paard vroeg?
- WILFRIED : En de plaat van WILL TURA - HOPELOOS!
- HEIDI : Kan ik het verhelpen dat ik verliefd ben?
- WILFRIED : Dòe me wel een lol. Als je bij Stan op schoot moet, blijf stil zitten. En tussen haakjes...hoeveel keer is juffrouw Heidi al verliefd geweest? Of beter gezegd: aan hoeveel Klaassen zijn wij al voorgesteld?
- HEIDI : Dit is nog maar de vierde en ik ben zeker dat hij het zal worden.
- ANNIE : Je bent een echte hartenbreekster.
- WILFRIED : (Achter zijn krant) Appel valt niet ver van de boom.
- ANNIE : (Heel bitsig) Heidi, zeg tegen je vader dat de naad allang uit zijn broek was gevlogen als zijn verstand iets lager had gezeten.
- HEIDI : Hèhe, hou toch op! Zul je hem echt met open armen ontvangen?
- WILFRIED : Stil! Ik geloof dat de koningin van dit circus haar intrede gaat doen. Heidi, zeg tegen je moeder dat haar alter ego van de trap komt. (Staat recht - zingt heel teatraal) Daar komt de bruid... pom- pom-pompom...!
- GEERTRUI : (Lekker ouderwets en in het zwart gekleed - kreunend en stommelend van trap) Zo, daar zijn we dan. Ik heb vannacht gedroomd dat ik moest bevallen. Aan iedereen een goedemorgen.
- ANNIE : Kom moeder, de koffie zal niet meer heet zijn maar...wil je kaas op je brood?
- WILFRIED : (Stekelig) Wil je kaas op je brood?! Wil je kaas op je brood?!
- GEERTRUI : Ach, ben jij er ook? Het was toevallig van jou dat ik droomde.
- WILFRIED : Bedankt voor de eer maar ik dacht dat je net een bevalling achter de rug had?
- GEERTRUI : Inderdaad, jongen. (Eet voorzichtig - vraagt aandacht voor reumatische toestanden) In het midden van de barensweeën bracht ik jou ter wereld en de verloskundige betuigde onmiddellijk zijn innige deelneming.
- WILFRIED : Zo te zien heb je nog last van je barensweeën.
- GEERTRUI : De gynaecoloog rende als een krankzinnige de deur uit. Ik kan hem geen ongelijk geven. Het meest zinnige dat ik jou ooit hoorde zeggen is: Wil je kaas op je brood! WIL JE KAAS OP JE BROOD!

- WILFRIED : Omaatje, drijf het niet te ver! Je hebt nog maar net je rolluiken opgetrokken en hupsaké, daar gaan we weer! Ik geef je een goede raad: blijf binnen als ze het groot vuil ophalen.
- GEERTRUI : En dat moet ik allemaal verdragen? (Eet gulziger) Soms voel ik me door God en ^{alle} mensen verlaten.
- WILFRIED : Mis, Omaatje. Je hebt nog je reuma en geloof me, die verlaat je nooit.
- ANNIE : Heidi, zeg tegen je vader dat ik het walgelijk vind.
- HEIDI : Pa, ma vindt je walgelijk.
- GEERTRUI : Vroeger was het nochtans anders.
- WILFRIED : Wat wil je?! We waren jong, wisten van toeten noch blazen. Ik gaf aan een meisje de naam van mijn lievelingskonijn.
- GEERTRUI : Berouw komt na de zonde, oude rekel.
- WILFRIED : Nu ben ik allergisch voor alles wat van dichtbij of van ver iets te maken heeft met die vieze ruige beesten. Zo allergisch dat ik een moord bega als nog iemand het woord konijn in de mond durft nemen!
- GEERTRUI : Pasja en Chou-Chou. Zie hem daar staan, Pasja-kus-mijn-voeten.
Telefoon rinkelt.
- ANNIE : (Neemt op) Met Verlaen-Schoorvoet, goedemorgen. Ach ben jij het, Rosita en nog wel zo vroeg...ja...jaja, maar hier zijn de toestanden lichtjes gewijzigd. (Dekt hoorn af) Heidi, vraag jij aan je vader of Rosita en Roger mogen ^{komen} logeren. Ze willen hier het weekend doorbrengen.
- HEIDI : Hè, jullie blijven onnozel doen! Pa, zeg dat het goed is.
- WILFRIED : Zeg tegen je moeder: elke zot is hier welkom.
- HEIDI : Elke zot is hier welkom.
- ANNIE : (Van streek - in hoorn) Elke zot is hier...neenee, Rosita, ik wou zeggen: het zijn zotten die onze gastvrijheid weigeren. Wat zeg je? Verkouden? Oma heeft ook meer last van haar reuma. Dat wijst op regen. Kom maar rustig af, mijn kind, ik breng de logeer-kamer in orde...wat zeg je...over een half uur! Dat is vlug, zeg! Tot seffens. (Hoorn neer - plots in paniek) DE LOGEERKAMER! Nee, dat kan niet! (Wil snel nummer draaien)
- HEIDI : (Belet dit) Niet doen, ma. Misschien is dit de kans om opnieuw Pasja en Chou-Chou te spelen.
- WILFRIED : Gaat niet door! Gaat niet door! Oorlog is oorlog! Geen verzoenings-^scommissie tussen de lakens.
- GEERTRUI : Moet jij je dan overal mee bemoeien, spelbederver!
- WILFRIED : Oude schat, tegen wie zeg je het? Jij bent de moeder van mijn vrouw en dat...wordt mijn ondergang.

- GEERTRUI : Annie, we laten Wilfriedje maar lullen. Kun jij seffens mijn rug masseren? Dokter Cloefan schreef iets voor maar daar zet ik toch wat vraagtekens bij.
- ANNIE : (Duidelijk op meerdere tenen getrapt) Wat bedoel je daarmee?
- GEERTRUI : Een klungelaar van de bovenste plank.
- WILFRIED : Omaatje lief, waar moet ik dit eerste pluimpje steken?
- ANNIE : Stan is op zijn terrein heel bekwaam!
- WILFRIED : Op zijn terrein kan best. Ik vraag me wel af waarom hij dagelijks op ons grondgebied komt klungelen.
- HEIDI : (Volmaakte Cloefan-imitatie met tic en alles erop en eraan) Ik heb hem doorover geconsulteerd, vader. Hij is bezig met zijn eindwerk in psychologische analyse: VRIJHEID ALS PARTNER!
- ANNIE : (Verslikt zich in koffie) Vrij...vrijheid als pa...papartner!? Waarom vertelt hij zulke dingen aan jou? Ik dacht dat ik...
- WILFRIED : Heidi, maak daar eens een tekeningetje bij. Leg jij eens uit hoe de vork in de steel zit.
- HEIDI : Nou, heel gewoon. Ik vond dat hij hier te vaak over de vloer kwam enne...nogal wrevelig gaf hij nadere uitleg. Moeder moet zagezegd fungeren als proefkonijn voor zijn studie...voor zijn thesis.
- WILFRIED : (Daverende lach) Die is goed! Nog iemand die je moeder vergelijkt met een konijn! Klungelaar Cloefan zal binnenkort ondervinden hoe moeilijk konijnen zich laten dressereren.
- GEERTRUI : Annie, ik leef echt met je mee! Je had nooit met deze rekel mogen trouwen.
- HEIDI : Ik begrijp best dat iemand in zijn jeugd domme dingen doet, maar ik verdraag niet dat ze mijn ouders uitmaken voor konijnen!
- WILFRIED : Als je niet oppast gaan ze jou verslijten als een konijnenjong en daar zit het moederbeest.
- ANNIE : En nu verbreek ik mijn eerste voornemen. Ik...ik...
- WILFRIED : Ach dat is waar; ons mondeling contract bevatte twee hoofdpunten. Nu breek ik mijn hoofd...welk gaat zij verbreken?
- ANNIE : Wilfried Verlaen, drijf het niet te ver! Ik waarschuw je voor de allerlaatste keer...drijf het niet te ver! Ik...ik zal...!
- WILFRIED : Heidi, bel jij even Cloefan. Je moeder is klaar voor de schoot. Ze is bereid zich in alle facetten te laten observeren. Misschien dat klungelaar Cloefan zijn thesistitel verandert in DE ONTELBARE FRUSTRATIES VAN HET ZELFVERWIJLT! (Telefoon rinkelt) Daar heb je hem al. Op de koop toe een telepatisch fenomeen. (Neemt op) Goedemorgen, met...ja...daar spreek je mee. Neenee, ik heb er helemaal niks op tegen, ik zal je even doorgeven. (Tot Heidi) Je vierde prins, een zekere Klaas Goegebuur.

- HEIDI : (Duwt Wilfried weg - opgewonden) Dag Klaas...ja, doe dat...ze vinden het hier beslist leuk...neenee, niet te lang. Ik ga me vlug omkleden, een dikke zoen en...jaja...dat doen we, schat. (Een smakker in hoorn - vonkend van verliefdheid - overdreven) Dat was KLAAS! Hij komt seffens. Hij wil een LP gaan kopen en heeft graag dat ik meega.
- WILFRIED : Dat vind ik niet meer dan juist! Een LP mag je nooit alléén kopen.
- HEIDI : Hou je me voor de aap?
- WILFRIED : Ik zou niet durven. Vroeger, toen ik even fantasieloos was dan jij nu, wel..., toen waren er ook dingen die we getweeën deden. Na jaren - je wordt verstandiger - doe je dingen alléén. Zo simpel is dat.
- GEERTRUI : (Kreunend van tafel - sloft naar haar zetel - vol venijn) Ik vraag me af wat jij alléén zou kunnen.
- WILFRIED : Oooh, gezellig uitgaan, je weet wel...zo een avondje met alles erop en eraan...en rusten...lekker niksen...vrouwtjes versieren...pintjes drinken...rentenieren...
- HEIDI : Paps en mams, nu moet ik me echt haasten. Denk aan jullie belofte: ontvang Klaas met open armen. (Vlug trap op - weg)
- ANNIE : Lieve schat, ik zal jou eens verklappen waarin jij echt gaat schitteren als solo! Ik noem de meest voordehandliggende dingen: tafel afruimen, stofzuigen, het middageten klaarmaken, bedden verschoneren.
- WILFRIED : Hou op, je vermoordt me!
- ANNIE : Opgeruimd staat netjes.
- WILFRIED : Dat meen je niet! Annie, zeg dat je...!
- ANNIE : (Genadeloos) Logeerkamer in orde brengen...inkopen doen...
- WILFRIED : Ga niet te ver of er gebeuren gekke dingen!
- ANNIE : Je vergeet de overeenkomst tussen twee bereidwillige partners.
- WILFRIED : Bereidwillig, zei je? BEREIDWILLIG! Met al je bereidwilligheid ben je bezig mijn verlengd weekend te verpesten!
- GEERTRUI : PROTEST! Niet alleen het weekend maar ook mijn eetlust! Maar ja, ik ken hem al meer dan een kwarteeuw. (Neemt breiwerk - hevig met naalden)
- WILFRIED : Veeft letterlijk de tafel leeg en klaagt over "ongezonde eetlust".
- ANNIE : Moeder, laat je niet op stang jagen. Volgende maand ben ik vijftwintig jaar getrouwd en als ik achterom kijk zie ik...
- WILFRIED : ...een tafel die dringend moet afgeruimd worden! Seffens komt Rosita met haar kolonel en...
- ANNIE : Roger is luitenant!
- WILFRIED : Maar je moet toch toegeven dat hij zich gedraagt als een...
- GEERTRUI : Heer! Gewoon een "heer"!

- WILFRIED : Ik heb jou niks gevraagd, oude breikous!
- GEERTRUI : Voor niemand heb jij respect! Niet voor je vrouw, niet voor je kinderen, voor niemand! Hij ziet zelfs niet dat zijn huwelijk op de klippen loopt!
- WILFRIED : (Dreigend) En wie helpt daar aan mee? GROOTMOEDERTJE! Wie bemoeit zich altijd met andermans zaken? GROOTMOEDERTJE! Wie draagt het venijn op de juiste plaats?
- ANNIE : WILFRIEDJE!
- WILFRIED : Ik geef het op. Na vijftieng jaar kent een man zijn mogelijkheden en beperkingen. Als een "manusje-van-alles" doe ik het onderbetaalde werk in dit pretpark.
- ANNIE : (Neemt lege koffiepote - naar Geertrui) Moeder, ken jij het verschil tussen Wilfried en deze koffiepote?
- WILFRIED : (Rukt pot uit handen) Dat was mijn vondst. (Begint af te ruimen - zingend op en af naar keuken)
- ANNIE : (Kijkt op horloge) God, seffens zijn de kinderen hier. Klaas komt en ik loop hier nog als een sloerie.
- GEERTRUI : Wat was dat van die pot?
- ANNIE : Ach niets, moeder. (Trap op - uitdagend - roept) Sommige mannen zijn oerdom met hun vergelijkingen...
- WILFRIED : ...en in hun partnerkeus!
- ANNIE : Ach stik! (Verdwijnt)
- WILFRIED : (Op - druk in de weer) En dat is dan het begin van mijn extra vrije dag. (Zeer onhandig - grommelt) Dan wil je voor een drietal dagen je baas, je kantoor en je collega's vergeten, maar belandt thuis in dezelfde rotzooi.
- GEERTRUI : Ben je op je werk ook zo handig? Daar mag dan ook al eens gelachen worden.
- WILFRIED : Je zou voor minder uit je vel springen. Alles zit tegen. Gescheiden van bed, de tafel zal wel volgen. Gasten komen dit weekend opvrolijken. Heidi heeft een nieuwe scharrel. Een T.V. die het al een week niet doet en als kurk op de fles: een inwonende plaag. (Naar keuken - laat deur open).
- GEERTRUI : Je mag van geluk spreken dat ik veel kan verdragen en me met niks of niemand bemoei!
- WILFRIED : (Op met stofzuiger - honende lach) UITHOUDINGSVERMOGEN! En je bemoeizucht komt me de strot uit!
- GEERTRUI : Ik vergelijk jou met die oude T.V. Hopeloos versleten. Onherstelbare rotzooi. En niemand kan of wil hem nog repareren.
- WILFRIED : (In zijn gat gebeten) Niet meer te herstellen! Dat zullen we eens zien. Voor de derde keer bel ik de mannen van Tele-Service. Dit

wordt een historische dag. (Kwaad naar telefoon - draait woest nummer) Ze gaan het beleven! Met Tele-Sevice...? Laat een goede morgen er maar vanaf, je spreekt met Wilfried Verlaen...met VERLAEN ...jaja, die is het, en geen commentaar want ik ben het kotsbeu! Je verstaat het niet...? K-O-T-S-B-E-U ! Over een uur? Klinkt goed, tot seffens! (Triomfantelijk hoorn neer) Mijn vuur is nog niet gedoofd!

GEERTRUI : Ontvang die man fatsoenlijk, kleed je aan. Ik wil me er niet mee bemoeien maar ik vind toch...

WILFRIED : Omaatje, je tweede pluimpje. (Trap op) Echt, ik begin je bemoeizucht te waarderen. Je hoorde zojuist welke varkentjes ik kan wassen. Wilfried Verlaen op de krachttoer! Hij kan de hele wereld aan...behalve zijn eigen vrouw. (Weg)

GEERTRUI : (Snel naar telefoon - zoekt nummer - draait) Hallo, met Tele-Service? Dag meneer, je spreekt met Verlaen, juist, jaja...mijn schoonzoon heeft net gebeld...wat zeg je?...ach, daar moet je niet te zwaar aan tillen...luister...je moet die T.V. niet herstellen.. juist, dat bedoel ik...~~Wid~~mijn dochter en schoonzoon verrassen met een nagelnieuw en supermodern toestel want ze zijn bijna vijftwintig jaar getrouwd. Dus, mondje toe en niet komen! Dag Hopla! (Hoorn neer - kijkt schuw naar boven - neemt fles jenever uit schuilplaats - borrelglas uit kleed - neemt er snel twee - venijnige lach) En zo komen er nog meer verrassingen, schoonzoon-tje! Héhé, dat doet goed. (Zitten - hikt - begint te breien nadat ze de fles onder haar kussen verstopte)

JOHAN : (Komt uit tuin - overall - gek hoofddekseel - rookt pijp) Goeiemorgen, er is zo weinig beweging.

GEERTRUI : Ssst! Niet zo luid. Ga even zitten.

JOHAN : Je doet zo geheimzinnig.

GEERTRUI : Ook een van mijn specialiteiten. Wil jij een oude vriendin helpen?

JOHAN : Als het een jonge is, doe ik het wel liever.

GEERTRUI : Van wie is dit huis?

JOHAN : Ik zou het niet weten. Ik dacht van Wilfried en Annie.

GEERTRUI : Mis! Helemaal mis! Alles wat je hier ziet is van mij.

JOHAN : Allé goed, alles wat ik hier zie is van jou. Proficiat en wat moet ik met die oude vriendin doen?

GEERTRUI : Luister, we gaan het heel straf aanpakken. Wij gaan grote dingen doen!

JOHAN : Dan zul je ook straffer over de brug moeten komen.

GEERTRUI : Zijn er nog dingen die jou interesseren buiten geld en drank?

JOHAN : Jazeker!: VROUWEN! Maar oude vriendinnen moeten nu eenmaal meer betalen. Is er nog iets in de fles?

- GEERTRUI : (Schenkt kwaad in) Vooruit en dat is voor vandaag de laatste en...
(Toast) op onze samenwerking.
- JOHAN : Gezondheid! (Binnensmonds) Oude scharrelkip!
- GEERTRUI (Heel vertrouwelijk) Zoals je weet gaat het tussen Annie en Wilfried niet zo best. 't Is de weelde en daarom wil ik ze een beetje angst aanjagen. Wilfried zal een toontje of tien lager zingen als hij merkt dat ik hem op straat wil zetten. (Schenkt zichzelf een stevige in).
- JOHAN : Foeifoei! Je eigen dochter op straat zetten. Mens, ben je niet verlegen? (Nog een steviger borrel) Dat moet ik even doorspoelen! Enne...wat moet ik doen?
- GEERTRUI : Vanaf nu ben jij mijn "bemiddelaar"! Jij zoekt een gekend verkoopkantoor. Volgende week moet in alle kranten staan dat dit kot euh...ik bedoel "huis", verkocht wordt.
- JOHAN : (Bekend vingerspel) Enne...wat krijgt daar een "bemiddelinger" voor? (Weer borrel).
- GEERTRUI : Hier heb je al een klein voorschot en als het lukt krijg je...
Bel gaat.
- JOHAN : Bedankt! Ik wist niet dat oude vriendinnen zo snel over de brug kwamen.
- GEERTRUI : (Neemt briefomslag) Vlug! Steek weg! En als alles lukt zul je niet te klagen hebben. Mondje dicht en doe nu gauw open.
- JOHAN : (Over zijn toeren naar buiten).
- HEIDI : (Blij van trap) Misschien is het Klaas!
- ANNIE (Op trap) Kind, hou je toch kalm! Je roept bij mij oude herinneringen op.
- HEIDI : Ma, zul je hem met open armen ontvangen en zorgen dat pa...?
- ANNIE : (Gooit armen open - borsten vooruit) Zo zal ik doen, mijn kind.
Ik druk hem direct aan mijn borst.
- HEIDI : Zo breedborstig moet ook niet.
- JOHAN : (Op met pakje - stuntelig) De postbode! Mevr...Mevrouw Weduwe Geertrui Verbruys.
- GEERTRUI : Ach ja, geef maar hier, mijn nieuwe breicollectie.
- WILFRIED : (Roept vanaf boven) Of een tijdbom!
- JOHAN : Tijdbom! Ik denk dat ik maar ga.
- GEERTRUI : Doe dat en ruim de rommel in het tuinhuisje op.
- JOHAN : Maar ik moet toch naar...
- GEERTRUI : Je doet wat ik gezegd heb en nu eruit!
- JOHAN : (Grommelend af) 't Is hier verdomme altijd hetzelfde, ze weten nooit wat ze willen!
- HEIDI : Oooh, ik wou dat Klaas er al was!